

รายงานการประชุม
คณะกรรมการควบคุมมลพิษ
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖
วันพุธที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖
ณ ห้องประชุม ๒๐๒ ชั้น ๒ กรมควบคุมมลพิษ

ผู้มาประชุม

๑. นายวงศ์พันธ์ ลิ้มปเสนีย์
ผู้ทรงคุณวุฒิ	ประธานการประชุม
๒. นายณัฐพร วงษ์ศุทธิภากร
รองอธิบดีกรมอนามัย
แทนอธิบดีกรมอนามัย	กรรมการ
๓. นายชูชาติ นาคสุข
ผู้อำนวยการส่วนระบบการบริหารปกครองท้องที่
แทนอธิบดีกรมการปกครอง	กรรมการ
๔. นายชาติ หงส์เทียมจันทร์
ผู้อำนวยการสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม
แทนอธิบดีกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่	กรรมการ
๕. นายมงคล พฤกษ์วัฒนา
ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีน้ำและสิ่งแวดล้อมโรงงาน
แทนอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม	กรรมการ
๖. นางณัญญา ลือตระกูล
ผู้อำนวยการสำนักวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร
แทนอธิบดีกรมวิชาการเกษตร	กรรมการ
๗. นางศิริพร ตันติวิเศษ
ผู้อำนวยการกองจัดการคุณภาพอากาศและเสียง
แทนปลัดกรุงเทพมหานคร	กรรมการ
๘. นายสายเมธ ธารนพงษ์
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ
แทนอธิบดีกรมการขนส่งทางบก	กรรมการ
๙. นายชัยยา เจริญจิตรธรรม
วิศวกรโยธาเชี่ยวชาญ
แทนอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง	กรรมการ

๑๐. นายมีศักดิ์ มิลินทวิสมัย กรรมการ
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมเชี่ยวชาญ
แทนอธิบดีกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๑๑. นายศุภพร ภูเกษมวรากล กรรมการ
นักวิทยาศาสตร์ชำนาญการ
แทนอธิบดีกรมเจ้าท่า
๑๒. พ.ต.ท. ไพโรจน์ นาเมืองรักษ์ กรรมการ
สารวัตรงานตรวจพิสูจน์มลภาวะ
แทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
๑๓. นายอภิชัย ขวเจริญพันธ์ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๔. นายเจียรชัย ณ นคร กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๑๕. นายวิเชียร จุ่งรุ่งเรือง กรรมการและเลขานุการ
อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ

ผู้ไม่มาประชุม (เนื่องจากติดภารกิจ)

๑. เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรรมการ
๒. นางสมร มุตตามระ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. นางนันทวรรณ วิจิตรวาทการ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางสาวอาระยา นันทโพธิเดช รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๒. นางสุณี ปิยะพันธุ์พงศ์ รองอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
๓. นางปรียานุช บุรณะภักดี กรมอนามัย
๔. นางสาววรรณกาญจน์ สุภาวสิทธิ์ กรมอนามัย
๕. นางนทีทิพย์ จิงสมประสงค์ กรุงเทพมหานคร
๖. นางอรอุมา เกิดศรีเหล็ก กรุงเทพมหานคร
๗. ร.ต.อ. ยุทธลักษณ์ นามสว่าง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
๘. นายรังสรรค์ ปิ่นทอง กรมควบคุมมลพิษ
๙. นางสาวจงจิตร นีรนาทเมธิกุล กรมควบคุมมลพิษ
๑๐. นายเถลิงศักดิ์ เพ็ชรสุวรรณ กรมควบคุมมลพิษ

๑๑.นางกัญชลี นาวิกภูมิ	กรมควบคุมมลพิษ
๑๒.นายพันศักดิ์ ถิรมงคล	กรมควบคุมมลพิษ
๑๓.นายสมชาย ทรงประกอบ	กรมควบคุมมลพิษ
๑๔.นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์	กรมควบคุมมลพิษ
๑๕.นายบุญเดิม โชติวัฒนธรรม	กรมควบคุมมลพิษ
๑๖.นางนันทิวา พิทยานิยม	กรมควบคุมมลพิษ
๑๗. – ๓๕ เจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษ จำนวน ๑๙ คน	

เปิดประชุม เวลา ๑๓.๓๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งต่อที่ประชุม

เนื่องจากนายโชติ ตราชู ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประธานกรรมการควบคุมมลพิษ ดิราชการไม่สามารถเข้าประชุมได้ จึงมอบหมายให้นายวงศ์พันธ์ ลิ้มเสนีย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ทำหน้าที่ประธานกรรมการแทน

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยไม่มีข้อแก้ไข

วาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องเพื่อพิจารณา

๓.๑ ร่างแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุมว่า กรมควบคุมมลพิษได้นำร่างแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ เสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ โดยที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะให้ กรมควบคุมมลพิษพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมใน ๖ ประเด็น ซึ่งกรมควบคุมมลพิษได้ดำเนินการแล้ว สรุปดังนี้

ประเด็นที่ ๑ กฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างของกระทรวงมหาดไทยที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและให้ผลักดันไปสู่ตัวชี้วัดของแผนฯ ที่กำหนดให้มีการปรับปรุงระเบียบพัสดุ

กรมควบคุมมลพิษได้หารือกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐทั้งส่วนกลางและส่วนท้องถิ่นสามารถจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยไม่ขัดกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตลอดจนการให้สิทธิทางด้านราคากับสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น สินค้าฉลากเขียว สินค้าที่เป็นไปตามเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้า

ประเด็นที่ ๒ หน่วยงานที่ให้การรับรองฉลากสินค้าควรมีความชัดเจนในลักษณะเดียวกับการรับรองมอก. โดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กรมควบคุมมลพิษได้หารือสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเกี่ยวกับแนวทางการให้การรับรองสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการผลักดันสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเข้าสู่การรับรองฉลากเขียวทั้งหมดในอีก ๔ ปีข้างหน้า ดังนั้น จึงปรับแก้ไขข้อความในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ข้อ ๒.๑.๗ เป็น “จัดให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ให้การรับรองสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยแบ่งการรับรองสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมออกเป็น ๒ ระดับ ได้แก่ ๑) การรับรองสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการประเมินตนเอง (Self assessment) ซึ่งจะมีการสุ่มตรวจ (Spot check) เป็นระยะ เช่น สินค้าและบริการที่ได้เป็นไปตามเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ตะกร้าเขียว) และ ๒) การรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยหน่วยงานรับรองมาตรฐาน (Certification body) เช่น ฉลากสิ่งแวดล้อมต่างๆ ทั้งนี้ การดำเนินงานจะส่งเสริมให้เกิดการผลักดันผู้ผลิต/ผู้จำหน่ายจากการรับรองสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการประเมินตนเองเข้าสู่ระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยหน่วยงานรับรองมาตรฐานภายในระยะเวลา ๔ ปี” และกำหนดตัวชี้วัดเป็น “จำนวนสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่ได้รับการรับรองตามเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยการประเมินตนเอง เพิ่มขึ้น ๕๐ รายการต่อปี และสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการรับรองฉลากเขียวโดยหน่วยงานรับรองมาตรฐาน เพิ่มขึ้น ๕๐ รายการต่อปี”

ประเด็นที่ ๓ ควรมีมาตรการหรือสิ่งจูงใจให้หน่วยงานภาครัฐเข้าร่วมดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสิ่งจูงใจที่ภาคเอกชนและภาคประชาชนจะได้รับ

กรมควบคุมมลพิษได้มีการนำมาตรการและสิ่งจูงใจต่างๆ ใส่ไว้ในยุทธศาสตร์ที่ ๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ และยุทธศาสตร์ที่ ๓ โดยเน้นในข้อ ๓.๑.๑ “สร้างความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามมาตรการหรือสิ่งจูงใจ สำหรับให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ผลิต ภาคเอกชน และภาคประชาชนหันมาสนใจในการดำเนินการผลิต จำหน่าย และเลือกใช้สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การมอบรางวัลให้กับหน่วยงานที่มีผลการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมดีเด่น การกำหนดหลักเกณฑ์ในระเบียบพัสดุ ให้หน่วยงานภาครัฐสามารถจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยให้สิทธิทางด้านราคา การสนับสนุนและให้สิทธิประโยชน์กับภาคผู้ผลิต ผ่านมาตรการด้านเศรษฐศาสตร์ การนำเกณฑ์การจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นส่วนหนึ่งของเกณฑ์การพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับการพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานอื่น การสร้างความร่วมมือกับห้างสรรพสินค้าชั้นนำและห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ ในการลงนามความร่วมมือให้มีการจัดรณรงค์ให้ประชาชนเลือกซื้อเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับ

ประเด็นที่ ๔ สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมควรขยายไปสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ซึ่งเป็นการดึงดูดผู้ประกอบการเข้ามามีส่วนร่วม

กรมควบคุมมลพิษได้หารือกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมอุตสาหกรรมสีเขียวและการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้ไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงเพิ่มเติมข้อความในยุทธศาสตร์ที่ ๒ ข้อ ๒.๑ “...รวมทั้งให้การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้มีการพัฒนาและปรับปรุงให้เข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว” และปรับข้อความข้อ ๒.๑.๓ เป็น “สนับสนุนให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้มีการพัฒนาและปรับปรุงเข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว” และกำหนดตัวชี้วัดเป็น “จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมสีเขียวที่เพิ่มขึ้น”

ประเด็นที่ ๕ ให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาเสนอกลไกในการผลักดันแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เกิดผลเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติและพิจารณากิจกรรมให้ครอบคลุมถึงภาคประชาชน

กรมควบคุมมลพิษได้บรรจุกลไกการผลักดันแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดซื้อสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอยู่ในข้อ ๘ การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ การขับเคลื่อนโดยคณะกรรมการส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ และคณะกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การบูรณงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินงานของแผนฯ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคผู้ผลิต และภาคเอกชน รวมทั้งการประสานงานไปยังหน่วยงานเป้าหมายที่จะมีการขยายผลการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ในปี ๒๕๕๖-๒๕๕๙ ได้แก่ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ มหาวิทยาลัย หน่วยงานในกำกับของรัฐ และองค์การมหาชน ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดยหน่วยงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในส่วนภูมิภาคจะมีการประสานงานในการดำเนินงานจากสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑-๑๖ และการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เมื่อมีปัญหาอุปสรรคจะสามารถแก้ไขได้ทันที สำหรับกิจกรรมของภาคประชาชนได้เสนอไว้แล้วตามประเด็นข้อ ๓.

ประเด็นที่ ๖ ปรับร่างแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของภาครัฐ ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ เป็นร่างแผนส่งเสริมฯ ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙

กรมควบคุมมลพิษได้ปรับแก้ไขร่างแผนส่งเสริมฯ ดังกล่าว เป็น ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙ แล้ว

ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ สรุปดังนี้

๑. ยังไม่มีการระบุเป้าหมายเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพ ในร่างแผนส่งเสริมฯ สำหรับกลุ่มเป้าหมายภาคเอกชน ภาคประชาชน และหน่วยงานภาครัฐ และแม้ว่าผลการดำเนินงานของแผนฉบับที่ ๑ หน่วยงานภาครัฐจะเข้าร่วมครบทั้งหมดแล้ว ก็ควรกำหนดไว้ในแผนฉบับที่ ๒ ด้วย

๒. การกำหนดเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควรจะเอื้ออำนวย และมีความยืดหยุ่นในการให้การรับรองสินค้าและบริการ สำหรับผู้ประกอบการในระดับชุมชนหรือผู้ผลิตสินค้า รายย่อยระดับ SME เช่น สินค้า OTOP เป็นต้น และควรพิจารณาให้หน่วยงานภาครัฐเป็นผู้ให้การรับรองฉลาก สินค้าและบริการ

๓. ปรับระยะเวลาการดำเนินงานในบางมาตรการให้สอดคล้องกับอีกมาตรการที่ต้อง ดำเนินงานต่อเนื่องกัน เช่น การแก้ไขระเบียบพัสดุ ควรแล้วเสร็จภายในปีแรกเพื่อที่จะดำเนินงานอื่นๆ ตามแผน ทั้งนี้ หากมีการประกาศใช้ระเบียบฉบับแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามระเบียบฯ ต่อไป

๔. การดำเนินงานเรื่องการส่งเสริมสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในระยะยาว กรมควบคุมมลพิษควรผลักดันให้หน่วยงานที่มีบทบาทหน้าที่โดยตรงเป็นผู้ดำเนินงาน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมเห็นชอบต่อร่างแผนส่งเสริมการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ของภาครัฐ ปี ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ และให้นำข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ไปพิจารณาดำเนินการ ก่อนเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรีต่อไป

๓.๒ ร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประเภทสถานีบริการน้ำมัน เชื้อเพลิง

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษได้นำร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประเภทสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยมีมติให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาร่างเกณฑ์ “ปั๊มคุณภาพ ปลอดภัย นำใช้ บริการ” ของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน มาใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสถานี บริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมด้วย

๒. กรมควบคุมมลพิษ ได้นำเกณฑ์ “ปั๊มคุณภาพ ปลอดภัย นำใช้บริการ” ของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน มาเพิ่มเติมในร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ได้แก่ หัวข้อ ๓) การพิจารณาเลือกใช้สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และหัวข้อ ๓. หลักฐานเพื่อการตรวจรับ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเพิ่มข้อความ “.....หรือที่ได้รับการรับรอง “ปั๊มคุณภาพ ปลอดภัย นำใช้บริการ” จากกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน เป็นต้น ...” ซึ่งคณะอนุกรรมการเทคนิค สินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (รถยนต์ น้ำมันหล่อลื่น น้ำมันเชื้อเพลิง สถานีบริการรถยนต์ (เปลี่ยนถ่ายน้ำมันหล่อลื่น) และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง) ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ ให้ความเห็นชอบแล้ว

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปดังนี้

๑. การส่งเสริมให้มีการใช้บริการจากสถานบริการเชื้อเพลิงที่ได้รับการรับรอง โดยเสนอการกำหนดให้หน่วยงานราชการจะต้องใช้บริการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จะมีความยุ่งยากในทางปฏิบัติ เนื่องจากสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ได้รับการรับรองในหลายพื้นที่มีน้อยหรือไม่มีเลย
๒. ควรมีเกณฑ์ข้อกำหนดด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในประเด็นที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพจากการทำงานหรือมาใช้บริการในสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง เช่น การควบคุมสาร VOCs ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด
๓. ข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักฐานเอกสารผลการตรวจคุณลักษณะน้ำทิ้งซึ่งต้องมาจากห้องปฏิบัติการของทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือห้องปฏิบัติการของเอกชนที่ได้รับการรับรอง มอก. ๑๗๐๒๕ (ISO/IEC ๑๗๐๒๕) เขียนให้ชัดเจนว่าเฉพาะห้องปฏิบัติการของเอกชนเท่านั้นที่ต้องได้รับการรับรอง มอก. ๑๗๐๒๕ (ISO/IEC ๑๗๐๒๕)
๔. ควรมีช่องทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์หรือจัดทำเป็นคู่มือให้ผู้ประกอบการสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงรับทราบและหรือสามารถเข้าถึงการได้รับการรับรองตามเกณฑ์ข้อกำหนดสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มติที่ประชุม

ที่ประชุมเห็นชอบร่างเกณฑ์ข้อกำหนดสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมประเภทสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และให้กรมควบคุมมลพิษนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษไปพิจารณาดำเนินการและแจ้งต่อคณะกรรมการเทคนิคสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทราบต่อไป

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ มาตรการในการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) จากท่าเรือที่มีการเก็บรักษา ขนถ่าย และ/หรือขนส่งสารเบนซีน สาร ๑,๓-บิวทาไดอิน และสาร ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน ในพื้นที่มาบตาพุด และบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอต่อที่ประชุม สรุปดังนี้

๑. มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ มอบหมายให้กรมควบคุมมลพิษร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดประเภทอุตสาหกรรม/กิจกรรมที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษโดยเฉพาะสารอินทรีย์ระเหยง่ายที่ยังเป็นปัญหาในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง ได้แก่ สารเบนซีน ๑,๓-บิวทาไดอิน และ ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน เพื่อให้โรงงานอุตสาหกรรมจัดทำแผนปฏิบัติการและ/หรือมาตรการเพื่อควบคุมการระบายสารอินทรีย์ระเหยง่ายอย่างเข้มงวด
๒. การดำเนินงานที่ผ่านมาได้มีการกำหนดประเภทหรือกิจกรรมภาคอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งกำเนิดสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) สำหรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการและกำหนดมาตรการควบคุมที่เข้มงวดและมีประสิทธิภาพออกเป็น ๖ ประเภท คือ ๑) อุตสาหกรรมที่มีการผลิตและ/หรือใช้สารเบนซีน ในกระบวนการผลิต ๒) อุตสาหกรรมที่มีการผลิตและ/หรือใช้สาร ๑,๓-บิวทาไดอิน ในกระบวนการผลิต

๒.๑ อุตสาหกรรมที่มีการผลิตและ/หรือใช้สารเบนซีน ๑,๓-บิวทาไดอิน และ ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน มีการกำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสาร ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน และสารไวนิลคลอไรด์แล้ว และอยู่ระหว่างยกร่างมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งสารเบนซีน และสาร ๑,๓-บิวทาไดอิน

๒.๒ อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน อยู่ระหว่างยกร่างมาตรฐานควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่ายเพิ่มเติม

๒.๓ คลังคลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่เก็บน้ำมันเชื้อเพลิง กระทรวงพลังงานมีการออกกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุมไอน้ำมันเชื้อเพลิงแล้ว

สำหรับท่าเรือ กิจกรรมที่มีการเก็บรักษา ขนถ่าย และ/หรือขนส่งสารเบนซีน สาร ๑,๓-บิวทาไดอิน และสาร ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน กรมควบคุมมลพิษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดมาตรการในการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย และจะเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาในครั้งนี้

๓. กรมควบคุมมลพิษได้สำรวจข้อมูลและตรวจวัดสาร VOCs จากท่าเรือในพื้นที่มาบตาพุด และเขตประกอบการอุตสาหกรรม IRPC จำนวน ๕ แห่ง ผลการตรวจวัดแสดงให้เห็นว่า ท่าเรือที่มีการเก็บรักษา ขนถ่าย และ/หรือขนส่งสารเบนซีน สาร ๑,๓-บิวทาไดอิน และสาร ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน เป็นแหล่งกำเนิดสำคัญที่อาจระบายสาร VOCs ออกสู่สิ่งแวดล้อมได้ หากมีการควบคุมไม่เพียงพอ

๔. กรมควบคุมมลพิษได้จัดการประชุมหารือร่วมกับกรมเจ้าท่า การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด สำนักงานท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๖ สาขาระยอง สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ (ชลบุรี) สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระยอง และผู้ประกอบการท่าเรือทั้ง ๕ แห่ง จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๕ เห็นชอบให้มีการกำหนดมาตรการในการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) จากท่าเรือที่มีการเก็บรักษา ขนถ่าย และ/หรือขนส่งสารเบนซีน สาร ๑,๓ - บิวทาไดอิน และสาร ๑,๒ - ไดคลอโรอีเทน ในพื้นที่มาบตาพุด และบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง โดยสรุปดังนี้

๔.๑ การจัดทำบัญชีการระบาย VOCs (VOCs Inventory) ครอบคลุมทุกแหล่งกำเนิดของท่าเรือ และอุปกรณ์และอุปกรณ์หรือระบบที่เกี่ยวข้องเนื่องในการขนถ่ายระหว่างท่าเรือกับตัวเรือบรรทุกสินค้า ที่มาใช้บริการท่าเรือ

๔.๒ มาตรการลด/ควบคุมการระบายสาร VOCs จากท่าเรือและเรือบรรทุกสารเคมี/น้ำมันเชื้อเพลิงที่มาใช้บริการท่าเรือทั้ง ๕ แห่ง

๔.๓ มาตรการประเมินผลและติดตามตรวจสอบมลพิษของท่าเรือ

๔.๔ การจัดทำและ/หรือปรับปรุงกฎ/มาตรการ/มาตรฐานการควบคุมสาร VOCs ของท่าเรือ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมาย อาทิ กระทรวงพลังงาน โดยกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงอุตสาหกรรมโดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม โดยกรมเจ้าท่า สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นำมาตรการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่ายของท่าเรือไปกำหนดไว้ในรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ให้ผู้ประกอบการท่าเรือนำมาตรการดังกล่าวไปปฏิบัติภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงนำมาตรการฯ ไปผนวกกับแผนปรัสดมมลพิษของผู้ประกอบการภายใต้แผนปฏิบัติการเพื่อลดและขจัดมลพิษในเขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙

๕. มาตรการดังกล่าวได้มีการนำไปปฏิบัติตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ จากการตรวจประเมินพบว่า ผู้ประกอบการท่าเรือส่วนใหญ่ดำเนินการตามมาตรการควบคุมการระบายสาร VOCs จากท่าเรือบางส่วนแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วน ซึ่งผลการตรวจวัดพบว่า ยังคงมีการระบายสาร VOCs ออกสู่สิ่งแวดล้อมค่อนข้างสูงจากกิจกรรมการขนถ่ายสารเคมีบริเวณท่าเรือ

ดังนั้น หากผู้ประกอบการท่าเรือทั้ง ๕ แห่งในพื้นที่มาบตาพุด และพื้นที่ใกล้เคียง จังหวัดระยอง ได้นำมาตรการควบคุมการระบายสาร VOCs จากท่าเรือไปปฏิบัติให้ครบถ้วน ตลอดจนมีการติดตามประเมินผลการนำมาตรการดังกล่าวไปปฏิบัติเป็นระยะๆ อย่างเข้มงวดและมีประสิทธิภาพแล้ว ก็จะสามารถแก้ไขปัญหาการระบายสาร VOCs จากท่าเรือมีแนวโน้มที่ดีขึ้น

๖. กรมควบคุมมลพิษจึงเสนอในการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) จากท่าเรือที่มีการเก็บรักษา ขนถ่าย และ/หรือขนส่งสารเบนซิน สาร ๑,๓ - บิวทาไดอิน และสาร ๑,๒ - ไดคลอโรอีเทน ในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง ต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เพื่อให้ความเห็นชอบและให้กรมควบคุมมลพิษ นำมาตรการดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาสั่งการให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและกรมเจ้าท่าแจ้งให้ผู้ประกอบการท่าเรือทั้ง ๕ แห่งนำมาตรการดังกล่าวไปดำเนินการ พร้อมทั้งติดตามและประเมินผล

ที่ประชุมมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

๑. ให้กรมควบคุมมลพิษปรับปรุงข้อมูลในการนำเสนอวาระ โดยให้เพิ่มเติมรายละเอียดความเป็นมาและมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องเดิมให้ชัดเจน

๒. กรมโยธาธิการและผังเมืองและกรมเจ้าท่า มีข้อเสนอแนะให้กรมควบคุมมลพิษพิจารณาออกเป็นประกาศกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบาย VOCs โดยพิจารณาข้อกฎหมายและหน่วยงานบังคับใช้ประกอบด้วย เนื่องจากการออกเป็นมาตรการไม่มีผลบังคับทางกฎหมายกับผู้ประกอบการ โดยในระหว่างนี้ให้แต่ละหน่วยงานใช้กฎหมายที่มีอยู่แล้วกำกับดูแลไปก่อน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมให้กรมควบคุมมลพิษทบทวนการเสนอการกำหนดมาตรการในการควบคุมสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) จากท่าเรือที่มีการเก็บรักษา ขนถ่าย และ/หรือขนส่งสารเบนซิน สาร ๑,๓-บิวทาไดอิน และสาร ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน ในพื้นที่มาบตาพุดและบริเวณใกล้เคียง จังหวัดระยอง ตามความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และให้นำเสนอคณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณาอีกครั้ง

๔.๒ ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การกำหนดวิธีการเก็บตัวอย่างอากาศเสีย การตรวจวัด และการคำนวณผลปริมาณรวมของการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี

ฝ่ายเลขานุการนำเสนอที่ประชุมสรุปได้ดังนี้

๑. กรมควบคุมมลพิษได้ออกประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี พ.ศ.๒๕๕๓ และเรื่อง กำหนดให้โรงงานอุตสาหกรรมเคมีบางประเภทเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียออกสู่บรรยากาศ พ.ศ.๒๕๕๓ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งมาตรฐานควบคุมการระบายอากาศเสียที่มีสาร ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน และสารไวนิลคลอไรด์ เจือปน มี ๒ ลักษณะ คือ ๑) มาตรฐานในรูปแบบของความเข้มข้น และ ๒) มาตรฐานในรูปปริมาณการระบายรวมต่อปี โดยในส่วนของปริมาณการระบายรวมต่อปีในประกาศกระทรวงฯ ดังกล่าว ระบุว่าการเก็บตัวอย่างอากาศเสีย การตรวจวัดและการรายงานผลให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการควบคุมมลพิษประกาศในราชกิจจานุเบกษา

๒. กรมควบคุมมลพิษร่วมกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม และการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จัดทำ (ร่าง) ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การเก็บตัวอย่างอากาศเสีย การตรวจวัดและการคำนวณผล ปริมาณรวมของการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี สำหรับใช้ประกอบประกาศกระทรวงฯ ทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว โดยมีการหารือร่วมกับผู้แทนจากสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ ครั้ง คือ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๕ และวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ และรับฟังความคิดเห็นโดยเผยแพร่ร่างประกาศฯ ผ่านเว็บไซต์ของกรมควบคุมมลพิษ เป็นเวลา ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน - ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ ซึ่งไม่มีผู้คัดค้านแต่อย่างใด

๓. (ร่าง) ประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การกำหนดวิธีการเก็บตัวอย่างอากาศเสีย การตรวจวัด และการคำนวณผลปริมาณรวมของการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี โดยกำหนดแหล่งที่มาของสารอินทรีย์ระเหยที่จะตรวจวัดเป็น ๔ แหล่ง และกำหนดวิธีการเก็บตัวอย่างอากาศเสีย การตรวจวัดและการคำนวณผล ดังนี้

๓.๑ ปล่องหรือท่อระบายอากาศเสียใด ๆ (Vents) มี ๓ ประเภท คือ ๑) ปล่องหรือท่อระบายอากาศเสียจากเตาเผา ให้เก็บตัวอย่างอากาศด้วยถุงเก็บตัวอย่างอากาศ แล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยวิธีก๊าซโครมาโตกราฟฟี ๒) ปล่องหรือท่อระบายอากาศเสียจากหน่วยการผลิต S-PVC หรือการผลิตด้วยวิธี Suspension ไม่ต้องเก็บตัวอย่างอากาศ แต่ใช้วิธีการคำนวณ และ ๓) ปล่องหรือท่อระบายอากาศเสียจากหน่วยการผลิต Paste-PVC หรือการผลิตด้วยวิธี Emulsion ไม่ต้องเก็บตัวอย่างอากาศ แต่ใช้วิธีการคำนวณ โดยในข้อ ๒) และ ๓) มีสูตรการคำนวณ คือ ปริมาณการระบายอากาศเสียจากแต่ละปล่องในช่วงเวลาใดๆ = อัตราการไหล x ความเข้มข้นที่วัดหรือคำนวณได้ x ระยะเวลา

๓.๒ ถึงปฏิกรณ์ (Reactors และ Vessels) ไม่ต้องเก็บตัวอย่างอากาศเสีย แต่ให้ตรวจวัดด้วยเครื่องมือแบบพกพา (Portable Detector) บริเวณฝาถังปฏิกรณ์ หลังจากนั้นให้นำมาคำนวณผลให้อยู่ในหน่วยมวลต่อปริมาตรต่อไป

๓.๓ ถังเก็บสาร ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน และถังเก็บสารไวนิลคลอไรด์ (Tanks) ให้ดำเนินการดังนี้ ๑) ถังเก็บสาร ๑,๒-ไดคลอโรอีเทน (EDC) ไม่ต้องเก็บตัวอย่างอากาศเสีย แต่ใช้วิธีการคำนวณด้วยโปรแกรมของ US.EPA ได้แก่ Tank Emission Estimation Software Version ๔.๐๙d หรือใหม่กว่า และ ๒) ถังเก็บสารไวนิลคลอไรด์ (VCM) ดำเนินการในลักษณะเดียวกับการรั่วซึม (Fugitive)

๓.๔ การรั่วซึมให้ดำเนินการตามวิธีใน “ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการปฏิบัติในการตรวจสอบและควบคุมการรั่วซึมของสารอินทรีย์ระเหยจากอุปกรณ์ในโรงงานอุตสาหกรรม พ.ศ.๒๕๕๕” และนำผลที่ได้จากวิธีดังกล่าวมาคำนวณปริมาณการระบายตามหลักเกณฑ์ของ “US.EPA (Protocol for Equipment Leak Emission Estimates)”

ที่ประชุมมีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังนี้

๑. กรมเจ้าท่ามีข้อเสนอแนะว่าในการกำหนดมาตรฐานควรกำหนดมาตรฐานมลพิษทางอากาศทั้งหมดในภาพรวมจากอุตสาหกรรมเคมี ไม่ใช่กำหนดเพียงบางพารามิเตอร์ เพื่อจะได้บังคับใช้ได้อย่างครอบคลุม

๒. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีข้อสังเกตว่าในแหล่งกำเนิดเดียวกัน มีทั้งการกำหนดให้เก็บตัวอย่างอากาศเสีย และการให้ใช้วิธีการคำนวณโดยไม่ต้องเก็บตัวอย่างอากาศเสีย ดังนั้น เพื่อความชัดเจนจึงควรกำหนดเป็นเงื่อนไขว่า หากเก็บตัวอย่างด้วยวิธีที่กำหนดวิธีแรกไม่ได้ จึงจะให้ใช้วิธีการอื่นในลำดับถัดไปแทน

มติที่ประชุม

ที่ประชุมเห็นชอบกับร่างประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษ เรื่อง การเก็บตัวอย่างอากาศเสีย การตรวจวัดและการคำนวณผล ปริมาณรวมของการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมเคมี และให้กรมควบคุมมลพิษดำเนินการออกเป็นประกาศคณะกรรมการควบคุมมลพิษต่อไป

วาระที่ ๕ เรื่องเพื่อทราบ

๕.๑ แผนงาน วิธีการ และการดำเนินการฟื้นฟูพื้นที่บริเวณห้วยคลิตี้ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙

ฝ่ายเลขานุการรายงานที่ประชุมกรณีชาวบ้านคลิตี้ล่างฟ้องกรมควบคุมมลพิษ ตามคดีหมายเลขดำที่ ๒๑๔/๒๕๔๗ เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำการละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร โดยศาลปกครองกลางมีคำพิพากษา เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ว่าผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ไม่ดำเนินการเรียกค่าเสียหาย หรือค่าสินไหมทดแทนจากบริษัท ตะกั่วคอนเซนเตรทส์ (ประเทศไทย) จำกัด และปฏิบัติหน้าที่ในการฟื้นฟู หรือระงับการปนเปื้อนของสารตะกั่วล่าช้าเกินสมควร และให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีทั้งสี่สิบสองคน แต่ละรายเป็นเงิน ๓๓,๗๘๓ บาท รวมค่าเสียหายทั้งสิ้น ๗๔๓,๒๒๖ บาท ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด ค่าธรรมเนียมศาลให้คืนแก่ผู้ฟ้องคดีตามส่วนแห่งการชนะคดี และศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๖๓๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๖ ให้ผู้ถูกฟ้องคดี (กรมควบคุมมลพิษ) กำหนดแผนงาน วิธีการ และดำเนินการฟื้นฟูตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ ดิน พืชผักและสัตว์น้ำในลำห้วยคลิตี้ ให้ครอบคลุมทุกฤดูกาลอย่างน้อยฤดูกาลละ

๑. การจ่ายเงินค่าเสียหายให้ผู้ฟ้องคดี กรมควบคุมมลพิษได้เสนอต่อสำนักงานงบประมาณขอรับการสนับสนุนงบประมาณ และจะดำเนินการจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด

๒. แผนการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม และแผนการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูล กรมควบคุมมลพิษกำหนดแผนการเก็บตัวอย่างและตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำ ดิน ตะกอนดินท้องน้ำ พืชผัก (พืชสวน และพืชไร่) และสัตว์น้ำในลำห้วยคลิตี้ จำนวน ๔ ครั้งต่อปี (เดือนมีนาคม มิถุนายน กันยายน และธันวาคม) ครอบคลุม ๓ ฤดูกาล โดยใช้งบประมาณประจำปีของกรมควบคุมมลพิษ เพื่อเฝ้าระวังแนวโน้มการปนเปื้อนสารตะกั่วบริเวณห้วยคลิตี้ และจะแจ้งผลการตรวจสอบให้ชาวบ้านทราบโดยวิธีการเปิดเผยโดยปิดประกาศ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านคลิตี้ วัดคลิตี้ล่าง องค์การบริหารส่วนตำบลชะแล ที่ว่าการอำเภอทองผาภูมิ และเว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙

๓. การฟื้นฟูห้วยคลิตี้จากการปนเปื้อนสารตะกั่ว จะจัดทำร่างแนวทางการฟื้นฟูห้วยคลิตี้ และนำไปหารือร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและชาวบ้านคลิตี้ เพื่อหาข้อสรุปแนวทางการฟื้นฟูฯ พร้อมสำรวจเก็บตัวอย่างดินบริเวณพื้นที่โรงแต่งแร่ ครอบคลุมพื้นที่ ๑ ตารางกิโลเมตร โดยเก็บตัวอย่างดินใน ๓ ระดับ คือ ระดับผิวดิน ระดับความลึก ๓๐ และ ๖๐ เซนติเมตร และจะดำเนินการฟื้นฟูห้วยคลิตี้ใน ๓ ระยะ คือ ระยะที่ ๑ ปี ๒๕๕๗ ฟื้นฟูเป็นระยะทาง ๔.๕ กิโลเมตร ระยะที่ ๒ ปี ๒๕๕๘ ฟื้นฟูเป็นระยะทาง ๗.๕ กิโลเมตร และระยะที่ ๓ ปี ๒๕๕๙ ฟื้นฟูเป็นระยะทาง ๗ กิโลเมตร รวมระยะทางทั้งหมด ๑๙ กิโลเมตร

๔. การปรับปรุงประสิทธิภาพฝ่ายหินทิ้งและการจัดการตะกอนดินหน้าฝาย กรมควบคุมมลพิษได้โอนงบประมาณให้กรมทรัพยากรน้ำดำเนินการ โดยว่าจ้างบริษัทเอกชนทำการปรับปรุงประสิทธิภาพฝ่ายหินทิ้ง และกรมควบคุมมลพิษจะเป็นผู้ดำเนินการจัดการตะกอนดินหน้าฝาย จำนวน ๒ แห่ง อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการทุกปี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๙

๕. แผนการจัดการตะกอนดินปนเปื้อนสารตะกั่วในหลุมฝังกลบ (เดิม) บริเวณลำห้วยคลิตี้ไปกำจัดนอกพื้นที่ตามหลักวิชาการ กรมควบคุมมลพิษอยู่ระหว่างเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาแนวทางการจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบบริเวณห้วยคลิตี้ โดยบริษัทรับกำจัดกากของเสียอันตราย โดยใช้งบประมาณกันเหลือปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๗ ล้านบาท โดยจะจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบบางส่วนก่อน และจะเสนอของบประมาณเพิ่มเติมเพื่อจัดการตะกอนทางแร่ในหลุมฝังกลบส่วนที่เหลือต่อไป

มติที่ประชุม

ที่ประชุมมีมติรับทราบ

วาระที่ ๒ เรื่องอื่นๆ

ไม่มี

ปิดประชุม เวลา ๑๗.๐๐ น.

นางกัญชลี นาวิกภูมิ
นางนันทิwa พิทยานิยม
นางเกวลิน วงศ์เศรษฐศิริ
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

นายวรศาสน์ อภัยพงษ์
ผู้ตรวจรายงานการประชุม